

може най-много на чловѣчество-то. *ib.* 149. Такъ нашъ Дѣдо Добро доживѣ да види, че всичко негово дадено за това училище вѣлно помогна на чловѣчество. *ib.* 151. По официалны дадени у Пловдивскій Санджакъ има 171000 мажскы главы не мюслимане. *ib.* 1872 *p.* 93.

2) *фармы повел. накл.* дай, дайте, дейди *служатъ перифразъ желат.* и *повел. наклонений спрясмыхъ глаголовъ:* Дейди, Боже, менѣ поможи ми. *М.* 38. Дейди, боже, златенъ боже! Си ъ дадофъ 'сета стока... Дейди майко, грешна душо! *ib.* 45. Дейди Марко, мой мили стопанъ! Да не ми ъ голема превара! *ib.* 101. Дейди Арапъ, море царю Арапъ, Изанъ дай ми малу да прошетамъ. *М.* 101. Дай да имъ похоратъ (*Ich wille sie anreden*). *Рш.* 70. Заради това дайте да побръзamy, докле е врѣмя. *Л. Д.* 1869 *p.* 182. Сега дай да поприкажемъ и за сѣнце-го. *ib.* 1872 *p.* 113. Нъ сега дай да минемъ на онова главно пытаніе. *ib.* 1874 *p.* 106. 3) возвращу: А не'бста умна и разумна, Не ъ испи, ни чаша и даде, Тукъ 'ѣ тури на земи сурога. *М.* 526. 4) продаю, отдаю цѣною—: Имаме быле омразно, Ала го сѣжно даваме: За една шапа жлѣтицы, И единъ кытенъ рованикъ, И една рыза ленена. *Ч.* 290. 5) составляю: Четыре години по 6 чяса давать 24 чяса или единъ цѣль день. *Л. Д.* 1869 *p.* 1. 6) отдаю: Мажчи ми, сестро Марио! Мие ке ти го зе'име, Пакъ тебе не го да'аме, Ке го (*Ристоса*) дааме на занатъ, Да пра'итъ страшни мосте'и, Да вѣрвѣтъ грешни-те души. *М.* 33. Чуди си, мае майка му, На что ли Стоянъ да даде, На какавъ лесенъ занаятъ,—Даде го младо златарче. *ib.* 117. 7) отдаю въ аренду: Видишь ли на край пѣтя нивъ, ливадъ, лозіе или друго таково нѣщо непозаградено, нъ кой ка'мине, отнасе или отежне, ты знай, че стопанинъ-тъ на това мѣсто има да дава на крѣчмаря. *Л. Д.* 1870 *p.* 179. 8) Давамъ-зимамъ имѣю дѣло съ кѣмъ: Зашто мале мене, Паша ме вика? Ази немамъ мале, Нето да му давамъ, Нето да му земамъ. *В.* 166. *Ср.* зимамъ-давамъ *подъ сл.* земж. *По различію объектовъ значеніе гл. дамъ разнообразится слѣдующими отгѣнками:* а)—девушка—выдаю за мужъ: Мене ми е татко даделъ, Че ми мене армосаха, На другіо другъ гидіа, Другъ гидіа ябанѣа, Не азъ го знаемъ, Не той ме знае. *В.* 28. Бог да убиє моя-та майка, Че не ме даде, гдѣто съм щила, Ала ме дала на лудо младо. *Д.* 63, 6—9. Ала ти сѣ, брате, молно-моля Да ме да'ишъ за младъ мушуджиа. *М.* 144. Азъ баща имамъ, ти него питай, Азъ майка имамъ, ти неа питай; Гдѣ-то ме да-дѣтъ, я съмъ готова. *ib.* 327. А мене дай мене за него, Акъ не бегамъ по него. *ib.* 330. А моя майка мене не давать За она момче що ъ найгоре. *ib.* 352. *Дай* ме, майко, за него, Сама ке тѣрчамъ по него. *ib.* 453. б)—душа—1) умираю: И Койко душа дадело. *В.* 134. Колку сѣ наши Янина май-